

Herkenbaar verhaal over schurend vaderschap

Recensie 'Erfgrens waar het vaderschap schuurt' door Bob de Raadt

Het woord 'erfgrens' heeft meerdere betekenissen, waaronder een schutting tussen twee percelen en een grens tussen generaties. Over een kadastrale erfgrens kan soms al veel te doen zijn; bij een bloedband is een erfgrens van existentieel belang. Zo'n erfgrens bepaalt bewust of onbewust je leven, je gevoelens, je bestaan, je relaties, je beleving, je identiteit. Het gaat over intimiteit en gekend worden, over nabijheid en afstand. In dit boek van Marco Martens schuren beide erfgrenzen

We ontmoeten de hoofdpersoon, Hubert, als hij als 12-jarige jongen met zijn vader in een snackbar een ijsje eet. Een vooral zwijgende ontmoeting. Hij heeft nu een stem in de omgangsregeling; alsof dat gevierd moet worden. Aan het eind van het gesprek vraagt vader aan Hubert of hij er over nagedacht heeft elkaar vaker te zien. "Ik hield mijn ogen strak op de tafel gericht en vroeg hem me naar huis te brengen."

Het besef van vaderschap is de rode draad door dit boek. Dat komt het meest tot uitdrukking in een mailwisseling met zijn vader. Hubert schrijft, met zijn eigen kind in gedachten: "Sinds ik vader ben geworden moet ik denken aan je. Meer dan dat ik je mis, wil ik antwoord kunnen geven als ze vragen wie hun opa is. (...) Ik heb nog werk aan de deuren die je destijds voor me dichtsloeg: meer dan ruimte heeft een jongetje *beschutting* nodig. (...) Ik walg van de ingebouwde afstand. Een zoon verlangt naar een vader die voor hem vecht, die zich durft te tonen, die hem de hand reikt in de kwetsbaarste vorm denkbaar. Ik verlang naar een hand die zich niet meer verschuilt achter de omstandigheden. (...) Kijk, vader, ik doe het ook: ik zoek mijn afstand in emoticons, een schutting om gedachten overheen te gooien". De erfgrans wordt voelbaar.

De auteur schetst hier pijnlijk duidelijk de afstand tot zijn biologische vader en de emotionele pijn, het verlangen naar een betere relatie, met minder afstand en meer betrokkenheid, voorbij de onmacht binnen deze relatie. Hubert verlangt naar zelfvertrouwen in zijn vaderschap en als partner zodat hij kordaat kan optreden, ook als bij de bouw van het nieuwe huis de erfgrans overschreden is en hij zich uitgelachen voelt. Hij wil absoluut niet de vader zijn die "ik niet worden wil, want vaderschap brengt verantwoordelijkheden met zich mee."

'Erfgrans waar het vaderschap schuurt' beschrijft op een subtiele en meelevende manier hoe een jongen zich ontwikkelt tot een vader die

verantwoordelijkheid draagt voor zijn kinderen en die worstelt met zijn eigen vader. De auteur gaat ook in op de rol van zijn moeder en van zijn stiefvader in zijn leven. En over zijn leven als cabaretier, waarin hij het 'vaderschapsthema' in een sketch over zijn biologische vader zoveel ruimte kan geven dat het publiek aan zijn lippen hangt. Zo kan hij zijn zoektocht lekker projecteren. Zoeken naar verbinding en het verhaal van zijn vader.

Dit boek biedt de lezer een verhaal dat diep insnijdt in wat een gewoon, luchtig leven van alle dag lijkt. Echter, een dagelijks leven waarin het vaderschap, beiderzijds, schuurt. Een met z'n eigen vader.

Bob de Raadt, is onderzoeker bij de Erasmus MC Rotterdam, afd. Verloskunde, gastdocent bij de Erasmus MC Academie, freelance contextueel maatschappelijk werker, lid van Connect2fathers en eigenaar van de website www.bobderaadt.nl en auteur bij 'Vaderschapskennis' en 'VaderKracht Centraal'. Contact: bobderaadt@live.nl

Bron: <https://www.ouderscentraal.nl/herkenbaar-verhaal-over-schurend-vaderschap/>